



Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Innlegging av nye rapporter ved: Arve

Bergvesenet rapport nr 5062	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Elkem Skorovas AS	Ekstern rapport nr P4-12 Flere BA nr.	Oversendt fra Elkem Skorovas AS	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapporter over Roktdalens Bly-, Zink- og kobberforekomster				
Forfatter Bachke, O.A Carstens, C.W. Støren, R. Bjørlykke, H.		Dato År 	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)	
Kommune Steinkjer	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 17232	1: 250 000 kartblad Grong
Fagområde Kjemiske analyser Forekomstbeskrivelser Prøvedrift	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Roktdalsforekomsten Skrattås		
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Pb, Ag, Zn, Cu, Flusspat			
Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse Bachke 22.10.1908 (BA nr.121): Funnet i 1907. Beskriver plan og kostnader for undersøkelsesarbeid. Vedlagt befaringsrapport av Per Mortensen av 22.03.1912 - befaring i oktober 1908 sammen med eierne. Carstens 13.10.1917 (BA nr. 198) : Beskriver geologien som grunnfjellsgneis, gjennomsett av gabbroidale ganger. I hengen av gabbroene opptar kvartsganger med mineraliseringen. Meget vekslende malmføring. Usikker på om drift vil gi gode resultater. Støren, R 11.07.1939 (BA nr. 123), vedlagt analyseprotokoller fra 1939 (BA nr. 985) Beskriver en befaring, opptak av kart og undersøkelser om forekomsten er av interesse for Skrattås Grube, utført i 1938.. Ren blyglans har 1250 g/t Ag. Bjørlykke 28.10.1948 Beskriver forsøk på befaring høsten 1948, men deltagerne ble overrasket av snøvær. Siterer ellers C. W. Carstens rapport fra 1917.				

Roktdalens Bly-, Zink-, og Kobberforekomster.

Denne forekomst er beliggende ca. 1.5 km. vest for storroktdalsseteren i Roktheia omtrent i grenseskillet mellem Stod og Ugndalen herreder, strekker sig langs nogen små fjellvand og nedover heia.

Forekomsten som blev opdaget for ca. 1 år siden, og som giver de aller beste forhåbninger, optræder lejeformet i den for strøket karakteristiske kvartstalskifer. Strøket varierer fra nordvest-syddøst til nord-syd.

Denne lejeformige ertsgang eller muligens ertsganger er blottlagt ved spredte avstrøkninger og mineringsarbejder over en længde af ca. 2.5 km, mens den virkelige længde må antages å være betydelig større, da undersøkelsesarbeidet har innskrenket sig til de steder, hvor jords-monnet ikke har hindret arbeidet.

Forekomsten som er beliggende straks over tregrensen omkring 500 m over havets niveau, fører blyglans, zinkblende og kobberkis i noget varierende fordeling i kvarts, samtidig som ertsen også kan sette inn i den omgivendes kifer. Som mindre væsentlige ertsmineraler kan nevnes magnetkis og svovelkis. Sølvmineraler kunde ikke konstateres med det blotte øie, mens en analyse af blyglansen skal ha gitt 0.1 % Ag, likeledes syntes gangen å være helt fri for ertsmineralier.

Den omgivende skifer, som i det hele fjellparti vest for gangen har et slakt fald på ca. 20° mot sydsydvest, folder sig over forekomsten, så gangens nordre del har dette skiferpartis slake fald, mens den søndre nedre del falder med skiferen steilt av mot sydvest.

Forekomstens mektighet som varierer mellem 0,10 og 0,30 meter, holder sig størst, hvor gangen har sitt steile fald, mens den kniper sig sammen i dens slakt faldende parti.

Ovenstående profilskitse efter gangen viser terrengforholdene. For å tydeliggjøre profilet er høidemålestokken tatt 5 ganger i lengdemålestokken. På skissen er påført gangens mektighet på de forskjellige avblotninger.

Man må gå ut fra at mektighetene vil holde sig temmelig variabelt mens ertsføringen vil vise sig å holde det, den nu lover i dagen. Da man foreløbig vanskelig kan skaffe sig nogen gjennemsnittsprøve for kvalitetsbestemmelser for den hele gang, forinden der blir satt igang et mere vidstrakt mineringsarbeide, har jeg innskrenket disse undersøkelser vil volummålinger. Efter disse, når jeg holder mig helt indenfor den sikre grense, har jeg funnet at man kan gå ut fra, at gangberget i gjennemsnitt holder minst 8-9 % bly, 5-4 % zink og en meget varierende kobberholdighet, som i gjennemsnitt kan settes til 1 %. I skjærp 1 og 3 på skissen hvor der er utført mindre mineringsarbeider, viser gangen en langt rikere gehalt, men jeg tror ikke, man bør sette disse skjærp som norm, skjönt de dog viser at man kan gjøre regning på meget rike partier ved siden av den almindelige gangføring. En analyse på ren blyglans skal ha gitt 0,1 % sølv. Ved opberedning skulde man således pr. ton gangmasse kunne bringe ut verdi for ca. kr.25.00.

Regner man kun en gjennemsnittsmektighet av 0.30 m vil 1 ton gangmasse ved opberedningsanstalten ikke komme på mere enn kr.11,30. Opberedningsomkostningene pr. ton vaskemalm vil

høist komme på kr.1,50.

For på den heldigste måte å undersøke ertagangen bør man noget under punkt 1 i profilet drive inn en stoll langs efter forekomsten, samtidig som man driver ned etpar synker i det nordre parti.

Ved dette undersøkelsesarbeide vil man på samme tid, som man lærer gangens kvalitet å kjende, snart ha opnådd så store partier, at man kan tale om ore in "sigh" for fremtidig produksjon. Hvis man kan følge malmen de 2,8 km i nevnte stoll niveau, og man kan regne med en gjennomsnittsmektighet av 0,30 m tons opfaret gangmasse, hvilket i tilfelle skulde representere en bruttoværdi av kr.7,500.000,00.

Trondhjem den 22 oktober 1908.

O.A.Bachke.

Omkostningsoverslag.

for prøvedrift i Roktdalens blyglansforekomster.

For på den mest betryggende måte å bringe forretning ut av Roktdalens bly, zink og kobberforekomst tillater jeg mig å foreslå dannet et selskap med en aktiekapital av kr.80,000.- samtidig som jeg dog vil forutsette at en mindre kapital vil vise sig å være tilstrækkelig.

Min foreløbige plan for undersøkelsene av forekomsten vil basseres på inndrift av synker på dertil utsøkte steder, hvortil kommer skjærpningsarbeider til sikring av forekomsten mot rundeskjærpning og opfaring av malmgangen mot syd.

For å iværksette denne plan vil medgå følgende beløp:

Inndrift av ovennevnte feltort ca.150 m å	kr.70.-	kr.10,500.-
Diverse synker , samlet lengde ca. 100 m.å "	75.-	" 7,500.-
Diverse grøftning og sprengning for nyfund		" 2,000./
Utmålsforretning		" 500.-
Administrasjon og kontorutgifter		" 5,000.-
Avgift i henhold til håndgivelseskontrakt (3år)		" 18,000.-
En smedje		" 2,000.-
Utgifter til opberedningsforsøk av malmen ved utenlandske fabrikker		" 500.-
Diverse utgifter		" 2,000.-
	Sum	kr.50.000.-

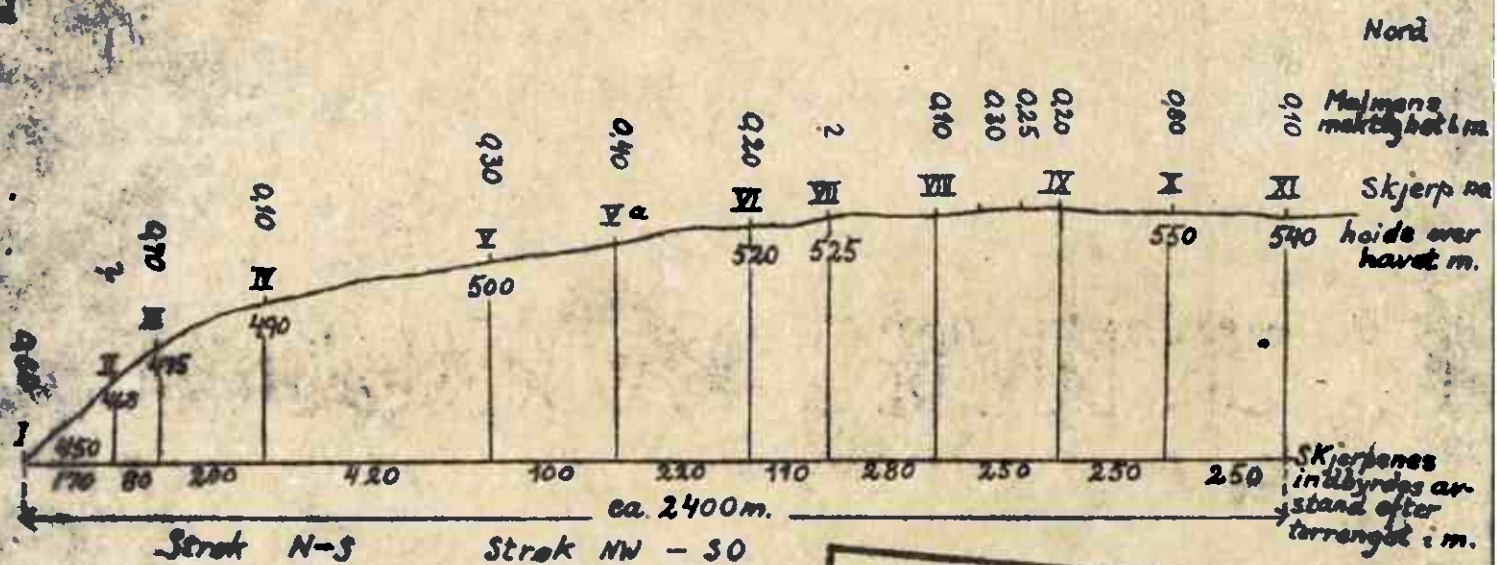
Jeg vil ikke utlate å meddele at driften vil avstedkomme nogen malmproduksjon, der kan bringe nogen fortjeneste.

Trondhjem 6 november 1908.

O.A.Bachke.

Riktig avskrift attesteres.

Knut A.Bachke, overrettssakf.



Utskriftav Trondhjemske Bergdistrikts Befaringsprotokoll.

f.e.b.

1908 1 oktober blev endel skjerp beliggende vestlig for Storuktseteren i Ogdalen statsalmenning befaret ifølge med eierne.
Forekomst. Gang av kvarts med innsprengt blyglans, sinkblende og kobberkis med mindre mengde av svovelkis, innsprengningene var tildels så rik at større stykker ren erts kunde uttas.

Strøket magnetisk nord til syd og faldt i regelen vestlig. I hengende optræder granit, gjerne adskilt fra gangen ved et kloritisk bånd, iliggende en hornblendebergart.

I en lengde av 3-4 km såes gangen hist og her at optræde, uten at der avgjøres, om den i hele denne lengde var sammenhengende, hvilket jo ikke er sannsynlig.

Skjerp nr. 1 og 2 sydligst: Gang ca. $\frac{1}{2}$ 4 $\frac{1}{2}$ m med vestlig fald. Skjerp nr. 0: En skjering og en liten synk, 0,5 m med østlig fald. (Formentlig lokalt) I bergarten vestlig for gangen fattig impregnasjon formentlig av de samme ertser i et par meters bredde.
Nordligste skjerp: Gangen ca. 1 m mægtig, vestlig fald.

Et stykke søndenfor dette på et sted, hvor der ikke var arbeidet, såes en gang ca. 0,15 m mægtig av samme type.

Foruten hovedgangen optræder lengere østlig muligens etpar parallellforekomster.

Uagtet den avsides beliggenhed synes utsigtene lovende, men en betydelig kapital vil tiltrenges, først til nærmere undersøkelse, senere til anlegg og drift.

Befaringen utført ved Bergmester O.N. Hagen.

Rett utskrift Kr. $\frac{1}{2}$ 8 $\frac{1}{2}$ betalt.

Trondhjems Bergmesterembete, 22 Mars 1912.

(Per Mortensen).

Riktig avskrift.

Binde, 29 Juni 1935.

Arne Tiltnes (sign)
Driftsbestyrer.

Norges Geologiske Undersøkelser

Bergarkivet.

1608
CW Carstens

Norges Geologiske Undersøkelse
Bergarkivet
Rapport nr.: 198

R A P P O R T

over

Roktheias bly - zink og kobberforekomst.

Forekomsten er beliggende paa Roktheia, ^{ca. 500 m. o. h.} dels i Ogdalen, dels i Stod herreder, i luftlinje ca 11 - 13 km. S S E for Valløen ved Snæsenvandets sydlige bred (rektangelblad 50 D.)

Roktdalen er opbygget av grundfjeldsgneis med overveiende fin-kornig, skifrig struktur og rødlig farve. Denne bergart er paa Roktheia gjennemsat av en gabroidal normalkornig gangbergart. Gneisens og gangbergartens strøkretning er overveiende N W - lig, sterke foldninger er almindelig. Faldretningen er hovedsagelig vestlig (sydvestlig). I gabbro bergartens vestlige kontakt (hængende) optrær i kvartsgange av varierende mægtighet blyglans, zinkblende, kobberkis, svovlkis og flusspat. Ertsen optrær for den væsentlige del i en vel markeret kvartsgang (eller gange), mere underordnet som imprægneration paa sletter i sidebergarterne (gneis og gabbro). Ertsgangen kan i en længde av flere km. følges paa grænsen mellem gneis og gabbro, altid i gangens vestlige kontakt (hæng). I alle de mig anviste punkter (ca 15) er ovennævnte forhold tilstede. Forekomsten er saaledes med sikkerhet en pneumatolytisk kontaktforekomst genetisk knyttet til gabbromagmaet.

Forekomsten omfatter 26 mutvinger og 22 utmaal. Omtrent Kr. 12000 er til dato utlagt i blotningsarbeider. Det nordligste punkt, hvor gangen kunde påvises ved bafaringen, ligger ved N W - enden av Hjerttjern (hjerteformet, strax syd for heiden 514).

Norges Geologiske Undersøkelse
Bergarkivet.

II.

Det nordligste utvælspunkt ligger efter Stiger Bauens utsagn etpar km. længer nord. Dette punkt kunde paa grund av tyndt snedække i fjeldets nordhældning ikke gjenfindes. Det sydligste punkt ligger ca 3 km. S S E for Hjerdtjern (litt S E for høiden 448). Paa denne strækning forefindes en række punkter, hvor mindre brytnings - og røskningsarbejder er utført. Avstanden mellem hvert arbeidspunkt varierer ^{fra} 10 å 20 op til etpar hundrede meter.

I det sydligste punkt er gangvægtigheten 20 - 30 cm. Her er tidligere ansat et 17 m. langt tverslag med N W - lig retning. Arbeidet her blev dog stanset førend gangstrøket blev paatruffet. Noget hundrede meter længer nord er ansat en ca. 10 m. dyp skakt. Denne stod ved mit besøk paa feltet fuld av vand. Kvartsgangens vægtighet er her ca 1,5 m. Ertsgehalten er dog liten, gangen tildels ogsaa uren (glimmerførende). Gangstrøket er i denne sydligste del av feltet temmelig østlig N. Forekørstens strøkretning er her tydelig markeret i terrenget ved en grøftliggende fordybning (frækømet paa grund av gabbrobergartens sterkeklination). Dennes bredde er som gabbrobergartens gangvægtighet gjennomsnittlig ca. 10 m. Længere nordover gaar strøket over i N N W (til N W). Litt nordenfor skakten optrar ved siden av hovedgangen en litt østerfor liggende ertsgang, likesom hovedgangen knyttet til en gabbrogang i dens hæng. Skifrigheten er her noksaa svænde (svækt S W). I denne østlige gren, som i en afstand av mindre end hundrede meter gaar luførnis omkring hovedgangen, er ialt uttat 5 utvæsl. Paa et enkelt punkt er i denne gren indsat en ca. 7 m. lang slapsyak (nu fuld av vand). Svækt erts-imprægnation kan iagttages flere steder i en ca. 1/2 m. vægtig kvartsgang (paa grænsen mellem overliggende gneis og underliggende gabbro).

III.

Et stykke syd for Damtjern (vest for høiden 560) gjenforenes hoved - og bigangen. I bækken, som med sydlig løp falder ut i Damtjerna østende, kan gangstrøket iagttages paa en række punkter. Gangmægtigheten varierer i almindelighet mellem 30 - 100 cr, gehalten er tildels god. Ved Hjertjærns N. W. bred, det saakaldte "kobberpunkt", er gangmægtigheten ca. 1^m. Gangen er her ertsfattig, blyglans og zinkblende er yderlig sparsomt anriket, derimot optrær endel kobberkis (derav navnet). Gabbrogangens mægtighet er paa dette punkt meget ubetydelig, tildels glimmerrik utviklet.

Forekomsten er som det fremgaar av ovenstaaende en typisk gangforekomst med meget lang (kanske $\frac{1}{2}$ mil) utstrækning i felt, Gangmægtigheten er meget vekslende, likesaa ertsgehalten. Forholdet mellem de optrædende ertsmaterialer varierer meget sterkt paa de forskjellige punkter, og nogen gjennemsnittsgehalt av bly, zink og kobber kan derfor paa det nuværende tidspunkt ikke fremsættes. Ertsggehalten er gennemsnitlig lav, lokale anrikninger kan dog iagttages flere steder. Gangens store feltutstrækning viser imidlertid, at store mængder reagenser har været i virksomhet under dannelsesprocesserne. Denne kjendtgjerning støtter saaledes hypotesen om større malmkvantiteter i dypet.

Paa grund av de sterke variationer i malms kvalitét og kvantitet kan man for øieblikket ikke fikseré nogen salgspris pr. ton malm grovskiddet ved grubebakken. Den optrædende blyglans holder efter analyse ved Kongsberg Sølvverks pukverk, ifølge skrivelse fra bergmester Mortensen, 0,1256 % Ag. Denne gehalt bevirker en betragtelig værdiforørelse av blyglansmalmen. Opberedningsverk vil ved større drift selv sagt bli en nødvendighet ved denne slags malm.

IIII.

K O N K L U S I O N. Som følge av de genetiske forhold har erts-
gangen av typus Roktheia sterkt vekslende malmføring. Drift paa denne
slags gange blir saaledes altid, ialfald i begyndelsen, usikker. Lokale
ertsanrikninger støtter dog ofte en igangværende drift. En feltstoll an-
sat i N W-lig retning i bækkefareet nord for Damtjern (hvor forekomsten
synes mest lovende) vil "aapne" forekomsten i betragtelig grad. En saa-
dan stoll vil samtidig bli malmproducerende. Forekomsten synes at fortje-
ne dette utlæg til en nærmere undersøkelse. Av de nuværende blotninger
kan dog intet bestemt uttales om hvorvidt en undersøkelsesdrift vil vise
et heldig resultat.

Trondhjem 13 - 10 - 17.

C. W. Baaseth.

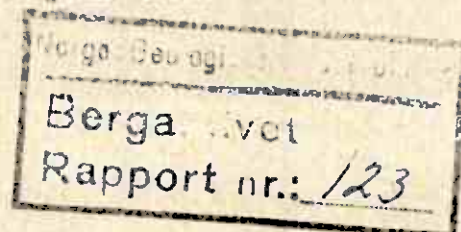
Norges Geologiske Undersøkelser

Bergark v. 1.

11. juli 1939

Befaring av gruber som har
interesse for Skratås sink- og blygrube.

R. Strøm



Sistleden august (1938) foretok jeg befaring av Roktdalsfore-
komstene i Ogndal herred øst for Steinkjer. Jeg optok kartet over
grubene og skjerpene og uttok en rekke prøver av malm og bergarter, som
er blitt undersøkt kemisk med resultater som vedlegges, se bilag 6.

Roktdalsforekomsten. Denne forekomst, som er beliggende i
Roktdal sidedalføre til Ogndal, hvis vassdrag faller ut i Trondhjems-
fjorden ved Steinkjer, er beskrevet av distriktsbergmestrene i 1908 og i
1912. Nermere bestemt ligger forekomsten ca. 22 km. (luftlinje) øst for
Skratås grube i ca. 500 m. høide over havet. ca 1500 m. nordvest til vest
for Storroktdalseteren.

Under mit opphold ved forekomstene i 1938 gikk jeg grundig op
den sydligste del av ertsfeltet, ca 300 m. av den over 2400 m. lange
ertsføring, som strekker sig fra ca. 500 til ca. 600 m. høide rundt
toppen av Roktheia (560 m.o.h.) og så nordvestover. (N.B. De på bergmester
Bachkes profilskisse angivne høider ser ut til å være ca. 50 m. for lave).
Jeg optok en kartskisse over forekomstens sydligste del på 300 m. lengde
hvor strøker er N-S, i målestokken 1:1000 og nivellerte opefter erts-
gangens eller gangenes strøkretning i en lengde fra skjerp I på vel
300 m. Muligens vil det vise sig, asett ut fra de allerede utførte
blottninger i dagen, at gangsprekken er parallellforskjøvet, se skissen
bilag 7, altså mere komplisert enn som en enkelt gang, hvilket også
bergmester Bachke antyder i sin rapport. Imidlertid viste hele den
opbrukne strekning så stor kontinuitet, at de må kunne angripes samlet
ved grubedrift med utgangspunkt i skjerp I. På kartskissen er da også
påført den av bergmester Bachke projekterte grundstoll fra skjerp I.
Siden bergmesterbefaringene i 1908 og 1912 er synken i skjerp III ned-
drevet ytterligere 10 m, altså til 15 m. dyp. Vektigheten av gangens

Bergarkivet.

malmføring over disse 300 m. strekning kan anslåes til henved 1 m., hvorav gjennomsnittlig $\frac{1}{2}$ m. kompaktere, rik malm, blyglans, sinkblende og kobberkis mot forekomstens hengende.

Jeg tok en rekke ertsprøver fra skjerp I, hvor der var drevet en tverslag mot gangen, hvorfra en 10 m. lang skjering mot syd og en 7 m lang feltort, begynnelsen til grundstollen, nordover. Middelmektigheten av den rike malm mot det hengende er her ca. 0,60 m. Videre uttokes prøver fra skjerp III, som ligger ca. 250 m lengere mot nord og ca. 27 m. høiere enn skjerp I. Her er drevet en skjering på 40 m. lengde i strøket og som nevnt en synk til 15 m. dyp, faldet er steilt vestlig (60° med horis.) Mektigheten av den konsentrerte malm i synken er ca. 0,80 m. i skjeringen fra 0,70 m. avtagende nordover, middel ca $\frac{1}{2}$ m. over denne strekning, men de svære partier er adskillig dagvitret. Mellom de to skjerp I og III ligger skjerp II og 3 andre blotninger i det overdekkede terreng. Gangen er her blitt utlutet av grundvannet flere meter dypt og der gjenstår kun et kvartsskelett i dagen med impregnasjoner av svovelkis, som det mest forholdsdyktige ertamineral. Hvad prøveuttagningene angår, så er der tatt 12 gjennemsnittsprøver, og disse er analysert på jern, svovel, sink, bly, kobber, sølv og gull, (se bilag no 6) Det fremgår av anlayseresultatene, at malmen i skjerp I fortrinsvis fører sinkblende og kobberkis, ved skjerp III fortrinsvis blyglans, som igjen fører 0,125 % sølv i ren kis. Gullgehalten i malmen er minimal, den sitter vistnok i kvartsen, altså ikke i kisen. Av prøvene fra disse 2 skjerp eller gruber kan man ikke fastslå gangens gjennomsnittlige malmføring over den vel 300 m. lange strekning, som er illustreret på kartsklassen, men gjennemsnittet av malmføringen i skjerp og skjeringer, hvor frisk kis er nådd dreier sig om:

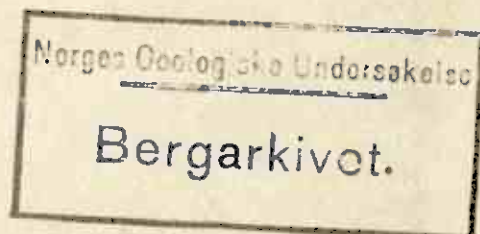
I) 19 % Zn. 19 % Pb, 1 % Cu, 300 g/ton Ag og spor av Au medens man for en råmalms vedkommende, altså fra $1\frac{1}{2}$ m strossedrift må regne med trediedelen av disse gehalter, d,e,

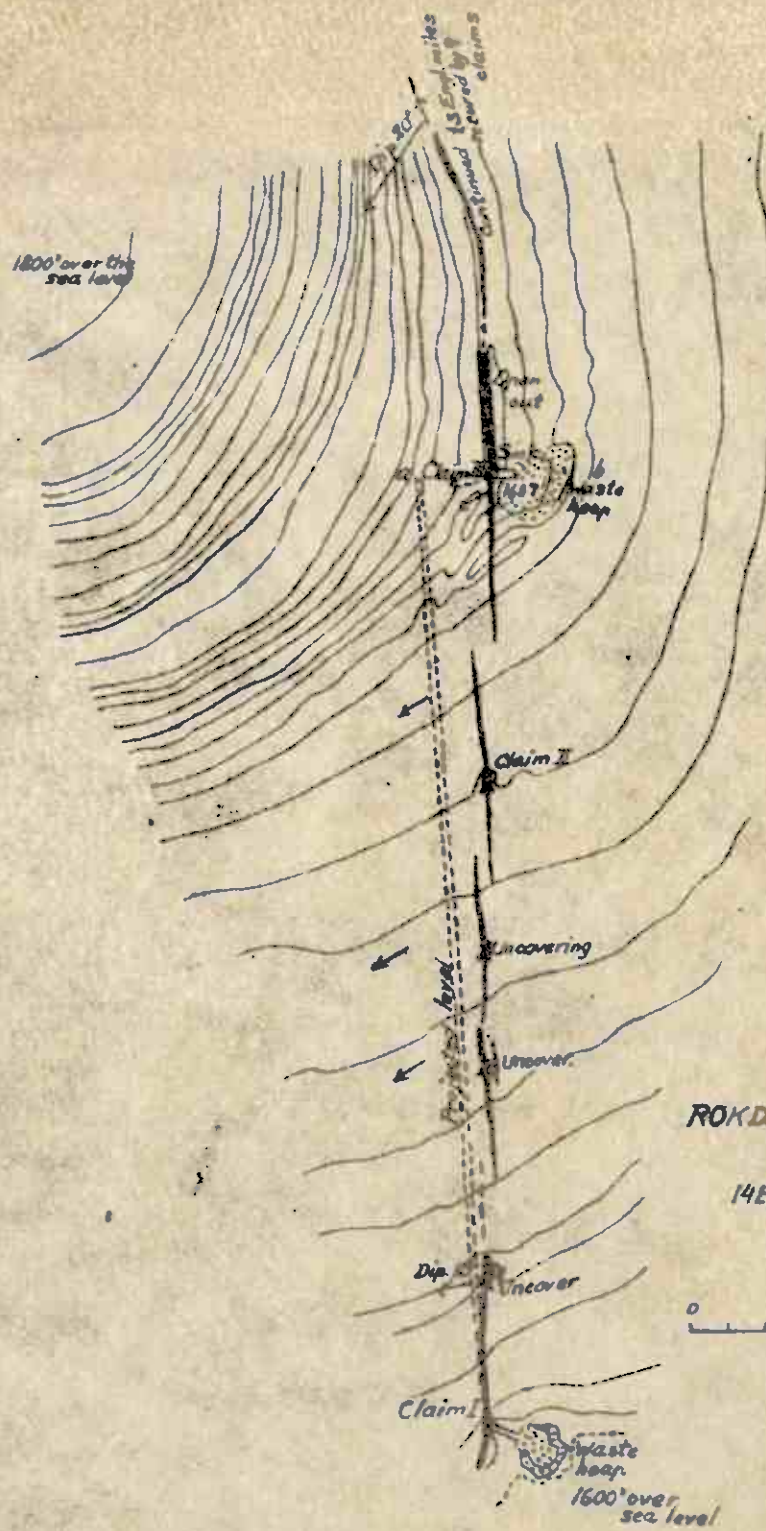
II) ca. 7 % Zn. 7 % Pb, 0,35 % Cu og 120 g/ton Ag.

Hvad malmkvantum angår skulde der efter dette regnet over grundstollens nivå fra skjerp I og nordover en feltlengde i strækretningen av ca. 300 m. og en gjennomsnittshøide vertikalt av 16 m. samt en strossebredde av 1½ m. anslå 7200 m³ råmalm av egenvekt 3,5, altså ca. 25 000 ton sådan malm av gehalter som anført for(II). Tenker man sig nu en analog malmføring mot dypet over denne strekning fåes: 150000 ton råmalm pr. 100 m. senket.

Hvad angår gangens fortsættelse nordover, så har jeg ikke fått undersøkt denne så meget, at jeg er blit klar over hvorvidt man kan regge med en sammenhengende forekomst over den mere enn 2 km. lange strekning i dagen over hvilken der er drevet skjerpning, eller om det handles om flere innbyrdes isolerte gangsprekker. Skulde de forskjellige skjerp være anlagt på en fortløpende gang, som nu for det meste er skjult under det overliggende dekke av muld og myr, har man med en relativt imponerende ertsforekomst å gjøre. Jeg reiser derfor også isommer derop for om mulig å få gjort nogen flere iagttagelser og tat prøver også fra de andre skjerp.

R. Støren(?)





ROKDAL LEAD & ZINC MINE
NORWAY.

14 English Miles East of Skratvaas
Scale 1:2000
Equivalent 6"



Norges Geologiske Undersøkelser
Bergarkivet.

Proberinger av **MLM** fra ROKTDALFOREKOMSTEN,

1939

Proberseddel no.2.

Forekomst	Kobber	Jern	Svovel	Sink	Bly	Sølv	Gull	Flus- spat
	%	%	%	%	%	g/tonn	g/t	%
Roktdal no. X <u>synke gangbredde</u> 1,5 m.								
Gjennemsnittsprøve	0,10	4,75	9,38	0,35	43,60	620	0	0
Roktdal V.a <u>Gangbredde</u> 2 m.								
Gjennemsnittsprøve	0,12	12,40	7,18	0,60	20,30	285	0,5	52,50

Rapport no.: 985

[illegible]

Rapport over Roktheia bly, sink og kopperf

Rapport nr: 1180

av statsgeolog dr. H. Bjørlykke.

Der henvises til tidligere rapport av C.W. Carstens av 13/10-19. Forekomsten ligger på Roktheia ca. 500 m.o.h. dels i Ogndal og dels i Stod herred ca. 4-5 km N.F. Lustadvann.

Ifølge Carstens synes forekomstene å være knyttet til kvartsganger i heng av en gabbroidal normalkornet gangbergart. Sonen kan følges over en lengde av flere km. Ertsmineralene er koppekis, sinkblende og blyglans og gehalten er ifølge Carstens lav men med enkelte lokale anrikninger. Ifølge analyser fra Kongsberg skal blyglansen holde 0,1256 % sal.

Under befaringen som blev foretatt den 8/10 1948 sammen med ing. H. Holtan Steinkjær blev vi overasket av sneveir så forekomstene ikke lot sig påvise. Efter uttalelser av lærer Binde, F. Stuler, Steinkjær og ing. Holtan som alle har besøkt feltet fremgik det at malmstripene har små mektigheter oftest bare en tomme og hver enkelt stripe bare har liten feltutstrekning. Det synes derfor som de kjendte anvisninger i feltet er av tvilsom verdi, men at feltet forøvrig efter de geologiske forhold kan by på visse muligheter for å finne nye og bedre forekomster.

Oslo 28 oktober 1948

Harald Bjørlykke (sign)

Kopi v

NORGES GEOLOGISKE
UNDERSØKELSE

M